

ПРЕПОДОБНИ РОМАН ЂУНИСКИ

ПОПРАЗНИШТВО УСПЕЊА ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

16 (29).АВГУСТ

+НЕРУКОТВОРЕНА ИКОНА (ЛИК) Господа Исуса ХРИСТА (ЊЕН ПРЕНОС У ЦАРИГРАД).

+СВЕТИ МУЧЕНИК ДИОМИД, (ЛЕКАР ИЗ ТАРСА).

+ПРЕПОДОБНИ ЈОАКИМ ОСОГОВСКИ.

+ПРЕПОДОБНИ РАФАИЛО БАНАТСКИ, Хиландарац.

+СВЕТИ ЕВСТАТИЈЕ (ДРУГИ) II, АРХИЕПИСКОП СРБСКИ.

БОЖАНСТВЕНА ЛИТУРГИЈА СВЕТОГ ЈОВАНА ЗЛАТОУСТА

Хор: Во Царствији Твојем помјани нас, Господи, јегда придеси, во Царствији Твојем.

НЕРУКОТВОРЕН ОБРАЗ ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА, – ГЛАС 6:

Одѣждею добродѣтелей одѣялъ еси, Спасе, честнују Цѣрковь, подвѣгнувъ царѣво сѣрдце защищѣние взыска́ти Твоего́ подобія.	Одећом врлина оденуо си, Спаситељу, свету цркву, и покренуо срце царево да заштити твоју икону.
---	---

На 12: Блажени нишчији духом, јако тјех јест Царство Небесноје.

Обнажити хотѣ добра и вре́менемъ ума́лити, ѡже зависти роди́тель рука́мъ сквѣрнымъ сѣя предаде́ безстуднѣ, но обличѣвсѣ, всѣу помышляя.	Родитељ зависти је хтео да свако добро оголи и временом га укине, зато је убрус предао нечистим и срамним рукама, али је као залудан изобличен.
--	--

Блажени плачушчији, јако тији утјешатсја.

Свѣтло радовашеся иногда Давидъ, ликуя предъ кивотомъ святѣмъ, и нынѣ скиптры приѣмъ управляти царскія, множае радуется Божественному изображенію.	У давнини се Давид свечано радовао и веселио пред светим ковчегом, а сада владар који је примио царски скиптар веома се радује твоме лику светоме.
--	--

На 10: Блажени кротцији, јако тији насљедјат земљу.

Тебѣ, создавшему чловѣка по образу первѣе, во еже вообразился еси абие за милосердіе. Тѣмъ приѣмша Тя войстинну подобіе неизмѣнное, со ангелы, Христѣ, славимъ.	Ти си на почетку човека по своме лику створио, и у њега се и сам из милосрђа оваплотио, и стварно си неизмењен лик наш примио, зато те Христѣ са ангелима славимо.
---	---

Блажени алчушчији и жаждушчији правди, јако тији наситјатсја.**Свети ЕВСТАТИЈЕ (ДРУГИ) II, Архиепископ Србски, – ГЛАС 4:**

Стихира: Свети ЕВСТАТИЈЕ (ДРУГИ) II, Архиепископе Србски - Гледајући на подвиг претходника својих славних и срце управивши ка висини небеској, певао си: праведног нема осим тебе, Господе.

На 8: Блажени милостиви, јако ти помиловани будут.

Стихира: Свети ЕВСТАТИЈЕ (ДРУГИ) II, Архиепископе Србски - Истинито си поживео у архијерејству и земни пут часно прошао, блажени, зато Господу и Богу непрестано певаш.

Блажени чисти сердцем, јако ти Бога узрјат.

Преподобни РАФАИЛО БАНАТСКИ, Хиландарац, – ГЛАС 3:

Стихира: Преподобни Рафаило Банатски, Ти пожелевши да будеш следбеник оца нашег, Светог Саве, блажени на Гору Атонску дошао јеси, и у обитељ хиландарску се настанио, где си постом и молитвом Христу угодио.

На 6: Блажени миротворци, јако ти синове Божји нарекутсја.

Стихира: Преподобни Рафаило Банатски - Трпљењем, постом и молитвама, показао си се у Банату као зрели грозд, миришући тајним миомиром, и одгонећи смрад обмане божанском благодаћу.

Блажени изгнани правди ради, јако тјех јест Царство Небесноје.

Преподобни ЈОАКИМ ОСОГОВСКИ, – ГЛАС 8:

Стихира: Свој живот си оче преподобни Јоакиме Осоговски у јецању и уздржању провео, и само си жудњом за обожењем горео, а сада си на небесима утеху стекао, јер си убројан у сабор преподобних.

На 4: Блажени јесте, јегда поносјат вам, и изженут, и рекут всјак зол глагол на ви, лажушче Мене ради.

Стихира: Живот без стицања си проводио, оче блажени Јоакиме Осоговски, и попут птице на крилима безстрастија и лаган, радосно си узнет у небеске обитељи, зато те са вером прослављамо.

**Радуйтесја и веселитесја, јако мазда ваша многа на
Небесјех.**

СВЕТИ РОМАН БУНИСКИ - ГЛАС 6:

Ни глѣдъ, ни наготѣ, ни нападѣніе бѣсовъ не возмогѡша тѣ разлучити отъ любвѣ Христѡвы, нѣнѣ же соединѣнъ со Христѡмъ вѣчно на небесѣ, молися о насъ, молимъ тѣ.	Ни глад, ни нагост, ни напади демона, не моглоше тебе одвојити од љубави Христове, а сада вечно сједињен са Христом на небесима, моли га за нас, молимо те оче Романе Буниски, Чудотворче.
---	---

СЛАВА ОТЦУ И СИНУ И СВЈАТОМУ ДУХУ.

Егда Лѣзарь, кнѣзь преслѣвнѣй, познѣ сѣлу чудодѣющею отъ мощей твоихъ, создѣ храмъ надъ грѡбомъ твоимъ, идѣже всѣ собираѣмся, воспѣвати чудеса твоѣ, Романе свѣте.	Када је преславни кнез Лазар спознао чудотворну силу твојих моштију, саздао је храм над грѡбом твојим, где се сви окупљамо, да твоја чуда опевамо, свети Романе.
---	---

И НИЊЕ И ПРИСНО И ВО ВЈЕКИ ВЈЕКОВ. АМИН.

УСПЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ, песма 1 – ГЛАС 1:

Да провоздѣють невещественнѣи чѣнове, небошественное въ Сіонѣ Божественное тѣло Твоѣ, вnezапу же стѣкшесѣ апѡстолъ множество отъ конѣцъ, Богородице, Тебѣ предсташа ѡбѣ, съ нѣмиже, Чѣстая, Твою честнѡю, Дѣво, пѣмѣ слѣвимъ.	Одједном се сакупило мноштво апостола са свих страна да испрате са небеским војскама одлазак божанског твога тела у небески Сион; сви они на мах дођоше ка теби Богородице а са њима и ми славимо часна Дјево спомен твој.
--	---

Чини се ВХОД СА СВЕТИМ ЈЕВАНЂЕЉЕМ. По ВХОДУ:

Свештеник: *Премудрост, смерно стојмо.*

Хор: Приидите поклонимсја и припаднем ко Христу. Спаси ни, Сине Божиј, **ВО СВЈАТИХ ДИВЕН СИЈ**, појушчија Ти: Алилуја.

ТРОПАРИ И КОНДАЦИ:

НЕРУКОТВОРЕНИ ОБРАЗ Господа Исуса Христа - Тропар, ГЛАС 2:

Пречистому Образу поклањајемсја, просјашче прегрјешенији Христe Боже, вољеју бо благоволил јеси плотију взити на Крест, да избавиши јаже создал јеси, от работи вражија. Тјем благодарствено вопијем Ти: Радости исполнил јеси всја, Спасе наш, пришедиј спасти мир.	Пречистом Лику Твоме поклањамо се, Благи, просећи опроштај грехова наших, Христe Боже, Који си благоизволио да се телом узнесеш на Крст, и да избавиш оно што си сازдао од преваре ђаволске. Зато Ти благодарствено кличемо: Са радошћу си испунио све, Спасе наш, дошавши да спасеш свет.
---	--

УСПЕЊЕ МАЈКЕ БОЖИЈЕ - Тропар, ГЛАС 1:

В рождествје дјевство сохранила јеси, во успенији мира не оставила јеси, Богородице. Преставиласја јеси к животу, Мати сушчи Живота, и молитвама Твојими избављајеш от смерти души нашја.	Рађањем си сачувала дјевство, а смрћу ниси оставила свет, Пресвета Богородице. Прешла си у живот, Мати Правог Живота, и Својим молитвама избављаш од смрти душе наше.
---	--

ПРЕП. РОМАН ЂУНИСКИ и ЈОАКИМ ОСОГОВСКИ - Тропар, ГЛАС 4:

Боже отец наших: Романа Дјунискаго и Јоакима Осоговскаго, творјај присно с нами по Твојеј кротости, не остави милост Твоју от нас, но молитвама их в мирје управи живот наш.	Боже Отаца наших: Романа Ђуниског и Јоакима Осоговског, чини увек са нама по Твојој доброты, не напуштај нас Твојом милошћу, но њиховим молитвама у миру уреди живот наш.
--	---

СВЕТИ МУЧЕНИК ДИОМИД - Тропар, ГЛАС 3:

Мучитељнији сосуди устроиша ти пут к Небесјем,*
Христов војине **Диомиде,*** победив диаволскија
козни,* и на Небесјех у Христа прослависја,* молисја
за творјашчих вјероју памјат твоју.

ТРОПАР, ГЛАС 1. - СВ. ЕВСТАТИЈЕ II, АРХИЕПИСКОП СРБСКИ

Побожно поживевши у светитељству, људе своје си
просветлио учењима отачким и за Цркву си се веома
подвизавао, ради тога венац од Христа си примио. Као
светитеља, поштујући, молимо те: од беда избави нас,
чеда своја, **Јевстатије** блажени, која празнујемо свети
спомен твој.

ПРЕПОДОВНИ РАФАИЛО БАНАТСКИ - Тропар, ГЛАС 1:

Покајањем, смирењем, молитвом и постом, принео се јеси
Христу Богу, одбацивши бриге света, сматрајући
ништавном славу његову, за будућом славом чезнуо јеси.
Зато стојећи сада с ангелима пред Господом,
Преподобни Оче наш Рафаило Банатски, моли за све
верне Спаса Христа, да исцели и просвети душе наше.

НЕРУКОТВОРЕНИ ОБРАЗ Господа Исуса Христа - Кондак, ГЛАС 2:

Неизреченаго Божественаго Твојего человјеком смотренија, Неописаноје Слово Очеје, и Образ неписаниј и Богописаниј побједитељен, вједјушче неложнаго Твојего воплошченија, почитајем того лобизајушче.	и к Неизречено и Божанско Твоје старање о људима, Неописано Слово Очево, лик Неписани и Богописани победнички, познасмо у нелажном Твојме оваплоћењу, који целивамо са поштовањем.
--	--

ПРЕПОДОБНИ ЈОАКИМ ОСОГОВСКИ - Кондак, ГЛАС 2:

У молитвама непрестаним, силу си на ђавола усмерио,
трпљењем својим, и на Небеса узишао, оставивши
живот пропадљиви, и преселивши се у непропадљиви:
Зато те прослављамо, оче **Јоакиме Осоговски**.

СВЕТИ МУЧЕНИК ДИОМИД - Кондак, ГЛАС 2:

Показао си се као истинити и непобедиви мученик, и
познавалац побожности и благодати Небеске,
Диомиде преславни: Победио си мучитеља и постао
победоносац, прославивши се венцима победе.

Кондак, ГЛАС 6. - СВ. ЕВСТАТИЈЕ II, АРХИЕПИСКОП СРБСКИ

Христe Боже, Који дивно прослављаш служитеље Своје,
прими мољење које ти приноси за сав народ наш
богомудри архијереј српских земаља, украс пећке
обитељи и све Патријаршије, отац и учитељ наш
Јевстатије, и спаси душе наше.

ПРЕПОДОБНИ РАФАИЛО БАНАТСКИ - Кондак, ГЛАС 6:

Пред божанским позивом приклонивши срце своје, изнурио си тело своје постом, бдењем и молитвама, ради вере и љубави Божје, свагда си ходио путем заповести Господњих; зато те Он и по смрти показа извором исцељења **Преподобни Оче наш Рафаило Банатски**. Њега са смелошћу моли, да спасе душе наше.

СЛАВА ОТЦУ И СИНУ И СВЈАТОМУ ДУХУ,**ПРЕПОДОБНИ РОМАН ЂУНИСКИ – Кондак, ГЛАС 8:**

Крест Христов возљубив, оче преподобне, Крест свој на сја взјал јеси, крестним знаменијем всја сили сопровитвнија побједив, вјенец от Христа пријал јеси, крестоносниј Романе .	Заволевши Христов Крст , оче свети, Крст свој си на себе узео, крсним знамењем све силе непријатељске си победио, и венац од Христа примио, крстоносни Романе .
---	---

И НИЊЕ И ПРИСНО И ВО ВЈЕКИ ВЈЕКОВ. АМИН.**УСПЕЊЕ МАЈКЕ БОЖИЈЕ - Кондак, ГЛАС 2:**

В молитвах неусипајушчују Богородицу , и в предстатељствах непреложноје упованије, гроб и умершчвљеније не удержаста, јакоже бо Живота Матер, к животу престаи, во утробу вселивијсја приснодјевственују.	Не савладаше гроб и смрт Пресвету Богородицу , Неуморну у молитвама и у посредништву Неизменљиву Наду, јер је Матер Живота преселио у живот Христос Који се уселио у утробу увек девојачку.
--	---

**Даље све бива по поретку Божанствене
Литургије Св. Јована Златоуста, до:
„ДОСТОЈНО ЈЕСТ ЈАКО ВОИСТИНУ...”**

УМЕСТО „ДОСТОЈНО ЈЕСТ...” ПЕВА СЕ ПРИПЕВ И ИРМОС 9. ПЕСМЕ

1. КАНОНА ПРАЗДНИКА (ВЕЛИКА ГОСПОЈИНА), ГЛАС 1:

Ангели	успеније,	Видевши	Успење
Пречистија	видјевше	Пречисте,	Анђели се
удивишасја,	како Дјева	задивише	како Дјева са
восходит	от Земљи на Небо.	Земље узлази	на Небо.
Побјеждајутсја	јестества	Побеђују	се границе
устаи,	в Тебје Дјево	природе у Теби	Дјево
Чистаја,	дјевствујет бо	Чиста,	јер се чува
рождество,	и живот	девичанство у	рађању и
предобручајет	смерт, по	живот унапред	заручује
рождествје	Дјева, и по	смерт. По рођењу	си Дјева
смерти жива,	спасајеш	и после смрти	жива,
присно	Богородице,	Богородице,	Која
наследије	Твоје.	непрестано	спасава
		наследство	Твоје.

++++++

ПРИЧАСТЕН - НЕРУКОТВОРЕНИ ОБРАЗ ГОСПОДА

ИСУСА + СВЕТИ РОМАН ЂУНИСКИ:

Хор: Господи, во свјетје лица Твојего
појдем и о имени Твојем
возрадујемсја во вјеки. (Пс. 88: 15и16)

В памјат вјечнују будет праведник. От

слуха зла не убојитсја. (Пс. 111 : 6и7)

Алилуија, алилуија, алилуија.

ПРЕПОДОБНИ ЈОАКИМ, ОСОГОВСКИ.

Подвизавао се у другој половини 11. века, у пећини, у Осоговској планини, на месту званом Сарандапор. Ту је, доцније, подигао цркву други један подвижник Теодор са Овчег Поља, коме се у сну јавио Св. Јоаким. Вековима су се збивала, а и данас се догађају, многа чудеса над његовим моштима.

ПРЕПОДОБНИ РОМАН. Велики чудотворац. Живео и делао на 200 година пре Немањића. — У манастиру који је, надомак Јужне Мораве, подигао — њему у спомен — Кнез Лазар леже његове свете мошти, од којих се многи умоболни и бесомучни исцељују, на молитву Преподобноме Роману, названом Синаит.

СВЕТИ ЈЕВСТАТИЈЕ II, АРХИЕПИСКОП СРПСКИ. Поглавар Српске цркве, после Архиепископа Јакова, тј. од 1292. до 1309. године. Велики подвижник. За његово време, основане су три нове епископије (звечанска, лимска, и скопска). У миру се упокојио, 16. августа 1309. године.

ПРЕПОДОБНИ РАФАИЛО, БАНАТСКИ, ХИЛАНДАРАЦ. Живео у 16. и 17. веку. Богоугодно се подвизавао у Хиландару (Света Гора). Био на послушању у хиландарском метоху у Бечкереку (данас: Зрењанин), у којем се — у великим подвизима — и упокојио. — Верници и данас долазе на његов гроб, ради исцељења болесних.

СВЕТИ МУЧЕНИК ДИОМИД, ЛЕКАР. Родом из Тарса. Знаменитог рода. Лечећи, учио народ вери

Христовој. Цар Диоклецијан наредио, те му главу одсекли— у Никеји — 298. године. Они који су одрубили главу Диомиду, и донели је цару — ослепели су, а кад су је вратили телу, и помолили се, оздравили су. — Светитељ се, овај, призива у молитвама при јелеосвећењу, освећењу воде, и у молитвама за болеснике и оне који немају сна.

НЕРУКОТВОРЕНА ИКОНА ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА.

Кад Господ Исус Христос проповедаше Јеванђеље, и исцељиваше сваку болест — и сваки недуг — на људима, беше у граду Едеса (на обали реке Еуфрат), неки кнез Авгар, сав прокажен губом. Он чу за Христа-исцељитеља од сваке муке, и болести, па посла свог живописца Ананију у Палестину, с писмом Христу, у којем га мољаше да дође у Едесу и да га исцели од губе. У случају да Господ не могадне доћи, Ананија је имао да живопише, и донесе, лик његов, кнезу, који је веровао да ће му овај повратити здравље. Господ рече да не може доћи, јер се приближаваше време његовог страдања, па узе убрус, убриса лице, и на убрусу се савршено уписа пречисти лик његов. Тај убрус предаде Господ Ананији, с поруком да ће се кнез од њега излечити, али не сасвим, због чега ће му доцније послати посланика, који ће збрисати и остатак његове болести. Примивши убрус, Авгар га целива, и губа спаде са свега тела његова, с тим што мало ње остаде на лицу његовом. Доцније, Апостол Тадеј — проповедајући Јеванђеље — дође Авгару, исцели га потајно, и крсти. Кнез, онда, полупа идоле, који стајаху пред капијом града, и изнад ње стави убрус с ликом Христовим, налепљен на дрво, уоквирен златним рамом, и окићен бисером. Кнез, још, написа испод иконе, на капији: **„Христe Боже, нико се неће постидети, ко се у Тебе нада“.**

Доцније, један од праунука Авгарових обнови идолопоклонство, а епископ тога града — зато — дође

ноћу, и зазида икону над капијом. Векови су од тада пролазили. У време цара Јустинијана, нападне персијски цар Хозрој на Едесу, и град би у великој тескоби. Деси се, тада, да епископу едеском, Евлавију, Пресвета Богородица објави тајну о зазиданом и заборављеном лику Христовом. Он је одмах пронађен, и силом његовом — персијска је војска побеђена. Икона је, после, пренесена у Цариград— 16. августа 994. године, у време царовања Константина Порфирогенита. Где се сада налази, није познато. Постоји предање да су је 1204. године узели крсташи, и понели у Венецију, али им је брод којим су путовали — нестао у Мраморном мору.